MUNICIPIUL CRAIOVA

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI CRAIOVA

DIRECȚIA IMPOZITE ȘI TAXE

Nr. 292676 / 24.08.2026

Avizat,

Viceprimar,

Marian Daniel Păloiu

RAPORT DE SPECIALITATE

privind aprobarea Regulamentului referitor la administrarea și aplicarea taxei speciale de salubrizare, a modului de stabilire a cuantumului acesteia şi încetarea efectelor art.3 din Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Craiova nr.183/2021

Prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Craiova nr. 183/2021 s-a aprobat Regulamentul referitor la administrarea și aplicarea taxei speciale de salubrizare.

De la data adoptării regulamentului a apărut necesitatea modificării acestuia, în vederea asigurarea unei administrări fiscale unitare, echitabile și eficiente a taxei speciale de salubrizare, prin identificarea tuturor contribuabililor, evitarea dublei impuneri și aplicarea uniformă a obligațiilor fiscale, cu respectarea dispozițiilor Codului fiscal și ale Codului de procedură fiscală.

Serviciul public de salubrizare reprezintă un serviciu comunitar de utilități publice de interes general, organizat și funcționând în scopul satisfacerii nevoilor colectivității locale, guvernat de principiile continuității, accesibilității, universalității, eficienței și recuperării costurilor.

Potrivit Legii nr. 101/2006 privind serviciul de salubrizare a localităților, republicată, și Legii nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice, republicată, autoritatea administrației publice locale are obligația de a organiza, gestiona și finanța serviciul public de salubrizare, precum și de a adopta măsurile necesare pentru asigurarea funcționării continue și eficiente a acestuia.

În municipiul Craiova, finanțarea serviciului pentru utilizatorii care nu au încheiate contracte individuale cu operatorul se realizează prin taxa specială de

salubrizare, instituită în condițiile legii, a cărei administrare se face în prezent în baza Hotărârii Consiliului Local nr. 183/2021.

Analiza modului de funcționare a reglementării actuale relevă trei cauze distincte, care se cumulează.

Prima este caracterul integral declarativ al mecanismului. Regulamentul aprobat prin Hotărârea Consiliului Local nr. 183/2021 construiește baza de impunere exclusiv pe declarația contribuabilului. Organul fiscal intervine din oficiu numai în ipoteza nedepunerii declarației, iar nu și în ipoteza, mult mai frecventă, a depunerii unei declarații incomplete.

A doua este absența oricărei consecințe pentru subdeclarare. Art. 8 din regulamentul actual sancționează exclusiv depunerea peste termen și nedepunerea declarației. Declararea unui număr de persoane inferior celui care utilizează efectiv în imobil nu constituie contravenție și nu atrage nicio sancțiune. Contribuabilul care declară o singură persoană într-un imobil ocupat de patru se află, sub imperiul reglementării actuale, într-o situație mai favorabilă decât cel care nu declară deloc. Aceasta este, în opinia noastră, cauza principală a diferenței constatate.

A treia este dependența identificării de inițiativa individuală a personalului. Regulamentul nu prevede obligații de comunicare periodică între structurile din aparatul de specialitate, nu organizează evidența pe imobile, ci exclusiv pe persoane, și nu instituie niciun mecanism de identificare automată a neconcordanțelor. În lipsa acestora, actualizarea bazei de impunere depinde de verificări punctuale, a căror frecvență și acoperire nu pot asigura, la scara municipiului, un rezultat sistematic.

Experiența administrativă dobândită în aplicarea Hotărârii Consiliului Local nr. 183/2021 demonstrează că modificarea punctuală a dispozițiilor existente nu mai este suficientă. Înlocuirea integrală a regulamentului permite eliminarea paralelismelor, armonizarea terminologiei, integrarea tuturor procedurilor într-un singur act normativ și asigurarea unei aplicări unitare de către structurile de specialitate ale municipiului Craiova.

Proiectul de regulament urmărește deplasarea mecanismului de la o logică declarativă către una de identificare activă, prin mijloace electronice, cu reducerea corespunzătoare a marjei de apreciere individuală și a intervenției discreționare.

1. Organizarea evidenței pe imobile. Se instituie Registrul fiscal al imobilelor, structurat pe imobile iar nu pe persoane, cu o fișă unică pentru fiecare imobil de pe raza municipiului, cuprinzând proprietarii, utilizatorii, istoricul acestora, declarațiile depuse și actele emise. Regula fundamentală este că niciun

imobil nu poate rămâne în afara evidenței fiscale. Aceasta transformă întrebarea administrativă din „cine a declarat” în „ce imobile nu au contribuabil”.

2. Declararea nominală a ocupanților. Declarațiile de impunere vor cuprinde obligatoriu numele, prenumele și codul numeric personal al fiecărei persoane care utilizează efectiv imobilul, precum și intervalul de utilizare. Fără codul numeric personal, corelarea automată cu celelalte evidențe nu este posibilă, iar identificarea rămâne dependentă de verificarea manuală.

3. Identificarea automată a neconcordanțelor. Sistemul informatic integrat, recent achiziționat, va semnala imobilele fără contribuabili înregistrați, imobilele cu un număr de utilizatori vădit inferior celui rezultat din alte evidențe, persoanele care utilizează imobile fără declararea obligațiilor, sediile și punctele de lucru funcționând în imobile nedeclarate, utilizatorii noncasnici fără contract și fără impunere, precum și situațiile de dublă impunere. Rezultatele acestor analize nu constituie, prin ele însele, temei al stabilirii obligației fiscale, ci declanșează procedura de verificare.

4. Automatizarea procedurii, cu păstrarea integrală a garanțiilor legale. Emiterea propriu-zisă rămâne condiționată de validarea de către persoana desemnată din cadrul organului fiscal, cu înregistrarea autorului și a momentului validării.

5. Sancționarea subdeclarării. Se instituie, ca faptă contravențională distinctă, declararea unui număr de persoane inferior celui care utilizează efectiv imobilul, precum și declararea unor date nereale, incomplete sau inexacte. Aceasta este intervenția cu impactul cel mai direct asupra diferenței constatate.

6. Obligații de comunicare între structuri. Direcția Urbanism și Amenajarea Teritoriului, Direcția Patrimoniu, Direcția Servicii Publice, Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor etc. și celelalte structuri implicate, precum și operatorul serviciului transmit lunar, în format electronic structurat, informațiile care pot conduce la nașterea, modificarea sau încetarea obligației fiscale. Diferența dintre numărul beneficiarilor pentru care se efectuează decontarea către operator și numărul contribuabililor înregistrați devine indicator de performanță, raportat trimestrial Primarului Municipiului Craiova.

7. Clarificarea regimului utilizatorilor noncasnici. Se menține sistemul actual, în care persoanele juridice achită contravaloarea serviciului prin tarif, pe bază de contract încheiat cu operatorul. Se stabilește însă expres că lipsa contractului atrage de drept obligația de plată a taxei speciale, pentru întreaga perioadă, organul fiscal neavând posibilitatea de a alege între cele două modalități.

Încheierea ulterioară a contractului produce efecte numai pentru viitor și nu înlătură obligația aferentă perioadei anterioare.

8. Procedura reducerii temporare a obligației fiscale. Aplicarea acesteia se limitează la situații obiective, dovedite prin documente justificative și supuse verificării organului fiscal, în scopul evitării utilizării nejustificate a reducerilor și al menținerii unei evidențe fiscale conforme cu realitatea.

Proiectul are în vedere și adaptarea cadrului normativ de administrare a taxei speciale la procesul de digitalizare a activității organului fiscal local, prin implementarea sistemului informatic integrat destinat administrării creanțelor fiscale. Noile reglementări nu modifică natura juridică a taxei speciale și nici competențele stabilite prin Codul fiscal și Codul de procedură fiscală, ci instituie reguli procedurale de administrare, în condițiile art. 448 din Codul fiscal, menite să permită gestionarea unitară, completă și permanent actualizată a bazei de date fiscale.

În acest scop, regulamentul consacră administrarea electronică a taxei speciale, utilizarea evidențelor fiscale integrate, corelarea informațiilor privind contribuabilii, proprietarii, utilizatorii și imobilele, precum și valorificarea informațiilor existente în bazele de date proprii ori obținute, în condițiile legii, prin schimb de date și interoperabilitate cu alte autorități și instituții publice.

Soluția informatică integrată aflată în implementare permite gestionarea unitară a rolurilor fiscale, a contribuabililor, a imobilelor, a documentelor fiscale și a istoricului operațiunilor, precum și realizarea de verificări automate și corelări între informațiile fiscale disponibile. Regulamentul stabilește cadrul juridic necesar utilizării acestor funcționalități exclusiv în scopul administrării eficiente a taxei speciale.

Proiectul distinge riguros între normele de procedură și cele de drept substanțial.

Normele privind identificarea contribuabililor, organizarea evidenței, administrarea electronică, verificarea, stabilirea din oficiu și calculul diferențelor se aplică, de la intrarea în vigoare, și obligațiilor fiscale născute anterior, în limita termenului de prescripție. Aceasta corespunde principiului potrivit căruia normele de procedură sunt de imediată aplicare.

Elementele de fond ale obligației fiscale aferente perioadelor anterioare, în special cuantumul taxei, sfera contribuabililor și condițiile de datorare, rămân guvernate de hotărârile Consiliului Local în vigoare la data nașterii creanței. Regulamentul nu retroactivează, iar dispozițiile sale de drept substanțial se aplică exclusiv obligațiilor născute după intrarea sa în vigoare.

Precizarea are consecințe practice imediate. Creanța fiscală ia naștere din faptul beneficierii de serviciu, iar nu din depunerea declarației. Prin urmare, obligațiile aferente perioadelor anterioare pot fi stabilite din oficiu în limita termenului de prescripție de 5 ani, care începe să curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează creanța.

Pentru utilizatorii noncasnici, recuperarea este integral posibilă, întrucât art. 2 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Consiliului Local nr. 183/2021 a stabilit un cuantum determinat al taxei aplicabile celor care refuză încheierea contractului, iar hotărârile anuale ulterioare au menținut mecanismul. Există, așadar, temei propriu pentru fiecare exercițiu din intervalul neprescris.

Stabilirea limitelor amenzilor ridică trei chestiuni distincte, care au fost analizate separat.

Prima privește temeiul competenței. Faptele constând în depunerea peste termen și în nedepunerea declarațiilor fiscale sunt deja prevăzute și sancționate de art. 493 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu limite actualizate anual potrivit art. 491. Pentru aceste fapte, Consiliul Local nu instituie contravenții, ci aplică sancțiunile legale, plafonul fiind cel aplicabil contravențiilor stabilite prin lege. Celelalte fapte propuse, în special subdeclararea, declararea de date nereale, refuzul de a prezenta documentele solicitate și împiedicarea verificărilor, nu sunt prevăzute de Codul fiscal și se instituie în temeiul art. 62 alin. (7) din Legea nr. 101/2006, republicată, care abilitează autoritățile deliberative să stabilească, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, și alte fapte care constituie contravenții în domeniul serviciilor de salubrizare.

A doua privește plafonul aplicabil. Pentru contravențiile stabilite prin hotărâri ale consiliilor locale ale municipiilor, limita maximă a amenzii este de 5.000 lei, potrivit art. 8 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum a fost modificat prin art. IX pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2026, cu aplicare de la 27 martie 2026.

A treia, și cea mai importantă din perspectiva eficacității, privește raportul dintre minim și maxim. Domeniul salubrizării nu se numără printre cele pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2026 a modificat modul de calcul al plății reduse.

În consecință, rămâne aplicabilă regula generală a art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căreia contravenientul poate achita, în termen de 15 zile, jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ. Practic, suma efectiv încasată în marea majoritate a cazurilor este jumătate din minim, indiferent de cuantumul aplicat de agentul constatator.

Rezultă că elementul cu efect disuasiv real este limita minimă, iar nu cea maximă. Fundamentarea a fost construită pornind de la această constatare, prin stabilirea unor minime semnificative, iar nu prin maximizarea limitei superioare.

Pe aceste baze, propunem următoarele limite:
a) pentru depunerea peste termen a declarației de impunere sau a declarației rectificative cu amendă de la 110 lei la 439 lei;
b) pentru nedepunerea declarației de impunere sau a declarației rectificative cu amendă de la 439 lei la 1.095 lei;
c) pentru necomunicarea, în termenul prevăzut de regulament, a modificărilor care influențează obligația fiscală, cu amendă de la 800 lei la 1.600 lei;
d) pentru declararea unui număr de persoane inferior celui care utilizează efectiv imobilul, pentru declararea unor date nereale, incomplete sau inexacte și pentru solicitarea suspendării obligației fiscale ori a scăderii de la plată pe baza unor înscrisuri nereale, cu amendă de la 1.500 lei la 3.000 lei;
e) pentru refuzul nejustificat de a prezenta documentele și informațiile solicitate de organul fiscal și pentru împiedicarea efectuării verificărilor fiscale, cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei.
m

Propunem, de asemenea, actualizarea periodică a acestor limite prin hotărâre a Consiliului Local, conform procedurii prevăzute de art. 491 din Codul fiscal.

Mecanismul propus presupune prelucrarea codului numeric personal și corelarea unor baze de date administrate de autorități diferite. Au fost avute în vedere următoarele garanții.

Prelucrarea se întemeiază pe obligația legală a organului fiscal de administrare a creanțelor fiscale, iar prelucrarea codului numeric personal se realizează cu aplicarea garanțiilor prevăzute de art. 4 din Legea nr. 190/2018. Utilizarea datelor este limitată exclusiv la scopul administrării taxei speciale de salubrizare.

Actele administrativ-fiscale nu se emit exclusiv pe baza unei prelucrări automate. Sistemul informatic identifică situațiile și constituie proiectul actului, care este supus verificării și validării de către persoana desemnată din cadrul organului fiscal, aceasta răspunzând de conformitatea actului cu situația fiscală reală. Contribuabilul are dreptul de a obține intervenția umană, de a-și exprima punctul de vedere și de a contesta actul. Soluția a fost adoptată tocmai pentru a preveni incidența interdicției prevăzute de art. 22 din Regulamentul general privind protecția datelor, care ar fi afectat validitatea actelor emise integral automat.

Accesul la informațiile administrate de alte autorități publice se realizează în limitele legii și pe baza protocoalelor încheiate în acest scop.

Măsurile propuse produc un dublu efect asupra bugetului local.

Pe latura veniturilor, extinderea bazei de impunere către persoanele efectiv beneficiare ale serviciului conduce la creșterea încasărilor din taxa specială, cu diminuarea corespunzătoare a sumelor suportate din venituri cu destinație generală pentru decontarea prestației către operator. Se adaugă sumele recuperate pentru perioadele anterioare neprescrise, împreună cu majorările de întârziere aferente. Subliniem că măsurile propuse nu instituie taxe noi și nu majorează nivelul taxei speciale de salubrizare.

Pe latura cheltuielilor, nu se generează cheltuieli suplimentare semnificative, funcționalitățile necesare urmând a fi implementate în cadrul contractului de achiziție a soluției informatice integrate destinate administrării impozitelor și taxelor locale, aflat în derulare.

Aprobarea, de către Primar, a Raportului trimestrial privind stadiul de actualizare a bazei de impunere și a graficului de implementare etapizată a funcționalităților sistemului informatic.

Proiectul de hotărâre are caracter normativ și intră sub incidența Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, urmând a fi supus procedurii de consultare publică, cu respectarea termenelor legale.

Semnalăm că, potrivit art. 8 din regulamentul propus, cuantumul taxei speciale se aprobă prin hotărâre distinctă, până cel târziu la data de 31 decembrie a anului precedent, pe baza fundamentării comunicate de A.D.I. ECODOLJ până în luna noiembrie. Prezentul proiect nu stabilește cuantumul taxei, ci exclusiv cadrul de declarare și administrare a acesteia, motiv pentru care poate fi adoptat independent de calendarul aprobării cuantumului.

Proiectul propus deplasează mecanismul către identificarea activă a contribuabililor prin mijloace electronice, instituie sancțiunea subdeclarării, organizează evidența pe imobile, stabilește obligații de comunicare între structurile implicate și păstrează integral garanțiile procedurale recunoscute contribuabililor de Codul de procedură fiscală, precum și cerințele aplicabile în materia protecției datelor cu caracter personal.

Adoptarea acestuia este de natură să conducă la:

1. administrarea unitară și eficientă a taxei speciale de salubrizare;

2. actualizarea permanentă a bazei de impunere și consolidarea evidenței fiscale a imobilelor și contribuabililor;
3. distribuirea echitabilă a costurilor serviciului public între beneficiarii acestuia;
4. creșterea gradului de conformare fiscală voluntară și a gradului de colectare;
5. reducerea situațiilor de nedeclarare, de declarare incompletă și de dublă impunere;
6. consolidarea capacității administrative a Direcției Impozite și Taxe.

Regulamentul propus susține totodată aplicarea principiului „poluatorul plătește”, precum și a principiului recuperării costurilor serviciului public, consacrate de legislația națională și europeană în materia gestionării deșeurilor și a serviciilor comunitare de utilități publice.

Proiectul de hotărâre este fundamentat pe dispozițiile:

- Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 17/2023, ale Ordinului A.N.R.S.C. nr. 640/2022 privind aprobarea Normelor metodologice de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activităţile de salubrizare, precum şi de calculare a tarifelor/taxelor distincte pentru gestionarea deşeurilor şi a taxelor de salubrizare, modificat prin A.N.R.S.C. nr. 324/2025, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului, ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679, Constituției României și ale Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările și completările ulterioare

- În temeiul art. 129 alin. (2) lit. c) și d), coroborat cu alin. (7) lit. n), al art. 155 alin. (1) lit.c) și al art. 196 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Față de cele prezentate mai sus, propunem spre consultare publică următoarele:

- aprobarea Regulamentului privind administrarea și aplicarea taxei speciale de salubrizare în municipiul Craiova, prevăzut în anexa, la prezentul raport;
- aprobarea anuală, a cuantumului taxei speciale de salubrizare prin hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Craiova, adoptată până cel târziu la data de 31 decembrie a anului precedent celui pentru care se datorează, pe baza fundamentării comunicate de Asociația de Dezvoltare Intercomunitară de Gestionare a Deșeurilor „ECODOLJ", iar pentru utilizatorii noncasnici care beneficiază individual de serviciul public de salubrizare fără contract încheiat cu operatorul, cuantumul taxei se stabilește în condițiile art. 51 din Legea nr. 101/2006, republicată, la un nivel de până la 3 ori mai mare decât cel rezultat din tarifele cumulate pentru gestionarea deșeurilor municipale aplicate utilizatorilor cu contract;
- încetarea efectelor anexei la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Craiova nr. 183/2021 privind instituirea taxei speciale de salubrizare în municipiul Craiova și aprobarea Regulamentului referitor la instituirea și administrarea taxei speciale de salubrizare.

pt. Director executiv,
Cristian Călin
Îmi asum responsabilitatea privind realitatea şi legalitatea în solidar cu întocmitorul înscrisului
Data:
Semnătura:

Întocmit,
cons. Georgeta Petcu
Îmi asum responsabilitatea pentru fundamentarea, realitatea şi legalitatea întocmirii acestui act oficial
Data:
Semnătura: